

چطور می‌توان فضانورد شد؟

فضانوردان افرادی هستند که دامنه فعالیت‌های آنها محدود به اکتشافات انسانی در فضا محدود می‌شود، ملموس‌ترین بخش فعالیت آنها در مدار زمین است...

همشهری آنلاین: فضانوردان افرادی هستند که دامنه فعالیت‌های آنها محدود به اکتشافات انسانی در فضا محدود می‌شود، ملموس‌ترین بخش فعالیت آنها در مدار زمین است اما بخش بزرگی از عمر فضانوردان روی زمین و در راه آموزش و تمرین آماده‌سازی برای انجام ماموریت‌های فضایی صرف می‌شود.

بر اساس گزارش اسپیس، فضانورد شدن یک‌شبه امکان‌پذیر نیست، بلکه به سال‌ها تحصیل، آموزش و تجربه نیاز دارد تا ابتدایی‌ترین توانایی‌های فضانورد شدن در فرد ایجاد شود. از این رو بسیاری از افرادی که برای فضانوردی اعلام آمادگی می‌کنند، در آزمون‌های اولیه رد می‌شوند و همین‌گزینه محدود، این شغل را به یکی از مشاغل غیرقابل دستیابی جهان تبدیل کرده‌است.

هر سازمان فضایی برای استخدام فضانورد قوانین و مقررات ویژه خود را دارد، سازمانی مانند ناسا از متقاضیان این شغل انتظار دارد دست‌کم مدرک لیسانس را در یکی از رشته‌های مهندسی، علوم زیستی، فیزیک و یا ریاضیات داشته باشند. البته بیشتر فضانوردان حرفه‌ای دارای مدارک فوق‌لیسانس و یا دکترا و حتی فراتر از آن هستند.

همچنین داوطلبان ناسا باید سابقه هزار ساعت پرواز با جت را در دوران خدمت در ارتش داشته‌باشند. تنها استثنا در این میان معلمان هستند که با داشتن یک لیسانس تکنیکی، می‌توانند حین معلم بودن برای فضانوردی اقدام کنند، حتی اگر معلم دبستان باشند.

ویژگی‌های فیزیکی برای پذیرفته شدن در برنامه فضانوردی در ناسا نیز بسیار دشوار است: دید 20/20 به صورت طبیعی یا با استفاده از لنزهای طبی، حداکثر فشار خون 90/140 در وضعیت نشسته، قد مابین 1.57 تا 1.90 متر و تناسب اندام. به‌طور کلی یک متقاضی فضانوردی باید از وضعیت سلامت مناسبی برخوردار باشد زیرا هزینه بازگرداندن فضانوردی که دچار وضعیت اضطراری پزشکی شده بسیار بالا خواهد بود.

نامزدهای فضانوردی و راه رسیدن به فضا

پس از انتخاب اولیه، افراد هنوز باید دو سال دوره تمرین و آموزش اولیه را پشت سر بگذارند. این افراد کلاس‌های اولیه‌ای را برای آشنایی با ایستگاه فضایی بین‌المللی و پروازهای فضایی خواهند گذراند. کاندیداها همچنین باید در غواصی نیز حرفه‌ای شوند، آموزش‌های نجات در آب ارتش و آزمون‌های شنا را با موفقیت پشت سر گذاشته و تحت فشار به شدت بالا و پایین اتمسفری دوام بیاورند، آموزش‌های رسانه‌ای و زبان روسی بیینند و تحت دیگر دوره‌های آموزشی دشوار قرار بگیرند.

پس از فارغ‌التحصیلی، بسیاری از فضانوردان تا سال‌ها برای انجام ماموریت‌های فضایی انتخاب نمی‌شوند، در عوض به‌عنوان نیروی کمکی فضانوردانی که در فضا به‌سر می‌برند در لابراتوار شناوری خنثی ناسا به تمرین راهپیمایی‌های فضایی خواهند پرداخت و مهارت‌های جدیدتری خواهند آموخت. این نیروها نه‌تنها در ناسا، بلکه در دیگر آژانس‌های فضایی، مانند آژانس فضایی کانادا دوره‌های آموزشی را پشت‌سر خواهند گذاشت. هریک از این نیروها باید چند ساعت در ماه پرواز داشته‌باشند.

زمانی که یک فضانورد برای انجام پرواز فضایی انتخاب می‌شود، برای چند سال دیگر نیز تحت آموزش قرار می‌گیرد، این آموزش‌ها شامل خواندن کتاب‌های آموزشی و حضور در دوره‌های تمرینی شبیه‌سازی‌شده پیشرفته است، این دوره‌ها ممکن است در هر نقطه‌ای از جهان و در قالب گروهی برگزار شوند.

فضانوردان همچنین برای تطبیق‌پذیری با شرایط فضا، آماده‌سازی غذا در فضا، مدیریت زباله، کنار هم چیدن تجهیزات در فضا، استفاده از دوربین و عملیات تجربی دوره‌های آموزشی و تمرینی خواهند داشت.

امروزه یک ماموریت فضایی معمولی برای فضانوردان ناسا ماموریتی 6 ماهه در ایستگاه فضایی بین‌المللی خواهد بود، اما در حال حاضر تعدادی از فضانوردان برای حضور در ماموریت‌های یک‌ساله اعلام آمادگی کرده‌اند تا در این ماموریت‌ها روی بدن انسان در فضا تحقیق کنند. تحقیقات علمی بیشترین زمان فضانوردان در فضا را به‌خود اشغال خواهد کرد.